

La rebel·lió dels 18 'boines verdes'

A les 7 del matí de dilluns, dia 21 de febrer, l'oficial responsable de la Companyia d'Operacions Especials (COE) amb seu a la Base General Asensio, de Palma, es disposava a rebre les novetats. L'ordre del dia assenyalava que després d'esmorzar, els 70 guerrillers que conformen la companyia número 7 de la COE havien de sortir de pràctiques. Pura rutina en la dura vida d'aquests soldats.

Però aquell dilluns res no va ser igual que els altres dies. A l'hora de passar la llista d'ordenança, la sorpresa va saltar; dels 70 soldats d'elit en mancaven 18, quasi tota una secció no s'havia presentat. Què passava? L'oficial no s'ho explicava. No eren enlloc del quarter. On eren els 18 "boines verdes"? La resposta no trigà gens. Última Hora Ràdio i Antena 3 TV-Mallorca compartien l'exclusiva i anunciaven la fuga més gran que mai no s'hagi donat a l'exèrcit espanyol.

Els 18 soldats, farts dels mals tractes físics i psíquics que els infligien els seus caps —se-

La fuga de 18 soldats d'una base de Palma, acabarà amb un simple arrest d'aquests i una investigació per suposats mals tractes. Aquest fet es dona quan la contestació a la mili és més alta que mai.

gons les seves declaracions— decidiren abandonar. Sortiren del quarter, passaren la nit en un pis de Palma i a les sis del matí telefonaren a Antena 3 per a denunciar el seu cas.

L'embolic que es va muntar va ser d'època. A les 10 del matí, davant les càmeres d'Antena 3 TV-Mallorca, entraven voluntàriament, tots els fugats, a la seu del Govern Militar de Mallorca, a la cèntrica avinguda de Gabriel Alomar. Allà estigueren *retinguts* durant quasi tot el dia, declarant davant el jutge togat.

PERE CARMONA

Dalt, imatge de la 'prova del caporal'. Els soldats de la Base General Asensio, de Palma, denunciaren aquestes pràctiques habituals dins la caserna.

Posteriorment foren traslladats a una altra base, cautelarment arrestats per un període de 30 dies.

Els telèfons de la Comandància General de Balears, que està situada en l'edifici de l'antic Palau dels Reis de Mallorca, just enfront de la Seu, donaren compte del fet a Madrid. El ministre no s'ho acabava de creure. Tots els noticiaris en donaven fe. L'endemà tota la premsa obria amb la notícia de la fuga en massa. Dimecres s'anunciava que l'objecció de consciència havia sofert un espectacular increment l'últim any i que el 1994 anava de cap a rompre tots els rècords. Plovia sobre banyat.

Des de la Comandància General de Balears s'insinuava que els soldats fugats havien comès un greu error: que les ordenances

diuen clarament que una acció feta per 4 o més soldats de forma "expressa o tàcita per no complir ordres o incomplir deures militars" és un delictes de sedició. Quasi res. Penes d'entre 1 a 15 anys.

Però el mateix dimecres es coneixia la notícia que el jutge, comandant Miquel Mata, titular del Jutjat Militar Territorial encarregat del cas, no apreciava delictes en l'actuació dels 4 caporals i 14 soldats "boines verdes", sinó que "exercien una obligació" i que no estaven cometent "cap tipus de delictes". Amb una opinió pública tan sensibilitzada per les qüestions del servei militar i amb una objecció de consciència que augmenta al galop, no era previsible gaire duresa contra aquests 18 guerrillers de la COE número 7, amb base a Palma. Una unitat que, cal no oblidar-ho, no és la primera vegada que és notícia per suposats mals tractes als soldats.

Una COE conflictiva. Ara fa poc menys d'un any, l'abril de 1993, dos soldats catalans de la COE número 7 fugiren del quarter. Denunciaren maltractaments físics i psíquics que, asseguraren, es feien amb el coneixement dels caps. Denunciaren que un caporal els posà una pistola d'aire comprimit al cap amenaçant-los i demanant-los "si tenien por a la mort" per a posteriorment disparar, sense que l'arma estigués carregada. En una altra ocasió un dels dos al·lots fou requerit per un soldat-instructor "perquè li xuclés els dits del

El Govern Militar de Mallorca va ser l'escenari que els 18 soldats van triar per a fer pública la seva queixa. Posteriorment foren traslladats a una altra base, cautelarment arrestats per un període de 30 dies.

dos mesos per acabar. Aquest fet dóna molta força a les acusacions.

Aquesta base es troba dins el complex anomenat Base General Asensio, dins la qual s'hi troba el Regiment d'Infanteria Palma-47, un regiment d'enginyeria i una companyia de policia militar. Aquestes instal·lacions albergaren el CIR-14 (Centre d'Instrucció de Reclutes) fins la seva desaparició. Per ell hi han passat milers de reclutes que han pogut veure com els veïnats, els COE, eren sotmesos a una disciplina molt més dura que la dels soldats normals. Els COE són una unitat d'elit de l'exèrcit espanyol, preparada per fer accions de sabotatge, infiltració, etc. Les històries sobre la duresa dels COE, soldats i caps, són generalitzades entre els soldats que han passat per l'antic CIR o pel regiment Palma-47.

Els 18 fugats asseguruen que tots passaven per una anomenada "prova del caporal" consistent a posar a prova la resistència física del nouvingut: un veterà o un caporal pegava un fort cop de puny al pit del novell "boina verda". Una altra prova era rebre una culatada de Cetme. I tot per calibrar la "virilitat" de l'aspirant a guerriller. Aquest assumpte sona molt a pel·lícula ianqui de *marines*, però deu ser una trista realitat, quan les autoritats militars, per directes ordres del ministre, han decidit obrir una investigació sobre els responsables d'aquesta unitat, "perquè s'han apreciat arbitrarietats en alguns comandaments".

Miquel Payeras